

[Fiskeriministeren]

ninger, som vi har brug for, får taget sig sammen til at give os de oplysninger, så garanterer jeg hr. Svend Heiselberg for, at fiskeriministeriet, embedsmændene og ministeren, vil handle endog meget hurtigt for at få tingene til at fungere på den måde, som vi begge ønsker.

Jeg vil gerne sige til hr. Grove, at på den givne foranledning vil jeg bede mine embedsmænd om at tage kontakt til industrialiseringsfonden for udviklingslandene for at undersøge, om der skulle være nogle muligheder her, som vi ikke indtil nu har været opmærksomme på.

Hr. Grove siger, at erstatningerne nok i nogle tilfælde har været for små. Vi har selvfølgelig i mangfoldige tilfælde haft diskussion om erstatningernes størrelse, og nogle af de fiskere, som tidligere har fået tilbudt erstatninger, har ikke modtaget tilbuddet på grund af erstatningens størrelse. Jeg har ikke ment, i hvert fald indtil nu, at det har været formålstjenligt at ændre på de vedtagelser, som det sagkyndige udvalg er kommet til med hensyn til tilbuddene til fiskerne. Det er jo et udvalg, som har stor deltagelse fra fiskeriets egne organisationer, som er blevet bedt om at administrere ordningen – ganske vist med en appelmulighed til fiskeriministeren, men det er meget svært, hvis man skal tage enkeltsager ud og give sig til at ændre på erstatningen, hvis ikke der er åbenbare fejltagelser fra udvalgets side, og det har jeg altså ikke kunnet konstatere i den hidtidige behandling.

Hr. Halvgaard spørger mig, hvad udsigterne er for den fælles fiskeripolitik. Det er den slags gode spørgsmål, som jeg også meget gerne ville stille rundt omkring, hvis der er nogen, jeg kan spørge. Det er umuligt at svare på, hvad udsigterne er. Jeg håber på, at den optøning, der har været i de seneste måneders forhandlinger, indebærer, at vi i løbet af 1980 om ikke kan nå, så i hvert fald kan nå meget langt i retning af at få etableret den fælles fiskeripolitik, som selvfølgelig ikke, som hr. Alfred Hansen siger, skaffer flere fisk i danske farvande eller i andre farvande, men som alligevel kunne være en ramme, så vi alle sammen, og ikke mindst fiskerne, vidste, inden for hvilken ramme vi kan fiske. Det er klart, at usikkerheden om, hvad fremtiden bringer på disse områder, selvfølgelig er stor og også er afgørende for, hvad vi fo-

retager os i de år, der går og er gået, indtil vi får den fælles fiskeripolitik.

Hr. Halvgaard spørger videre, om uenigheden hos biologerne kunne resultere i, at der bliver øgede fiskemuligheder. Det kan den selvfølgelig godt. Biologerne er ikke og kan nødvendigvis heller ikke være enige om alting, og det er klart, at de, som har særlige interesser, forsøger at føre de biologer frem, som de nu er enige med. Det er ikke kun et spørgsmål om biologer, det er også et spørgsmål om, at nogle lande har en mere restriktiv holdning til fiskeriet og fangstmuligheder osv., end andre lande har, og de hænger selvfølgelig deres synspunkter op på de biologer, de kan finde støtte hos.

Vi har fra dansk side i EF lagt vægt på, at der foruden biologiske hensyn i fiskeriet også skal tages sociale og økonomiske hensyn, og det betyder, at man måske godt kan gå videre, end biologerne mener at kunne anbefale. Det betyder, at man f.eks. i stedet for at opbygge en fiskebestand på 5 år kan sige, at på grund af de økonomiske og sociale hensyn kan vi vente i 7 år med at få genopbygget denne fiskebestand, således at vi strækker de mål, man har, over en længere periode – naturligvis med den konsekvens, at det varer længere tid, før man opnår det optimale fiskeri af de pågældende bestande i de pågældende vande.

Hr. Bjørn Poulsen udtrykte frygt for, at der skulle opstå et pres på Danida. Jeg ved såmænd ikke, hvor det skulle komme fra, men vi har i fiskeriministeriet modtaget en henvendelse fra Danida, der giver udtryk for deres interesse i sammen med fiskeriministeriet at se på, hvad det er for nogle både, der drejer sig om, og undersøge, om man har mulighed for at anvende dem i den danske u-landsbistand. Det er klart, at der er ingen, der kan være imod det, tværtimod må det være en indsats, som alle kan være tilfredse med, for vi skal alligevel anvende nogle midler til u-landsbistand i dette land, og kan vi gøre det på en fornuftig og ræsonnabel måde ad denne vej, tror jeg, det var noget, som alle ville kunne give tilslutning til.

Hr. Bjørn Poulsen er skuffet over det, han kalder selskaber, i lovforslaget. Den forrige lov, vi havde, henvendte sig udelukkende til dem, der opfylder kravene i saltvandsfiskeriloven. Det fik det mærkværdige resultat, hvad det nødvendigvis måtte få, at det var